

استفتائات وقوف به مشعرالحرام

استفتائات وقوف به مشعرالحرام

[۹۹۰] س - عده ای در شب دهم ذیحجه عازم مشعر بودند، از افرادی که آنجا بودند سؤال نمودند مشعر کجا است؟ جواب دادند اینجا است، اطمینان پیدا کردند که مشعر است، نیت بیتوته و قصد وقوف کردند، بعد که وقت اضطراری مشعر هم گذشته بود، معلوم شد مشعر نبوده، آیا نسبت به باقی اعمال حج و سال آینده وظیفه چیست؟

ج [۱] - احتیاطاً [۲] این حج را اتمام کنند و بعد از آن، اعمال عمره مفرده انجام دهند و در صورت استقرار حج یا بقای استطاعت، سال بعد حج را اعاده کنند. [۳]

[۹۹۱] س - اگر به گفته مدیر گروه که می گوید درک وقوف اختیاری مشعر برای او مشکل است و نمی تواند آن را درک نماید، اعتماد کند و وقوف اختیاری را ترک نماید آیا اشکالین دارد؟

ج - اگر برای خود شخص [۴] عذر حاصل شده، کفایت می کند. [۵]

[۹۹۲] س - خدمه ای که با زنهای، قبل از طلوع فجر، به منی می روند ولی خود را قبل از طلوع آفتاب به مشعر می رسانند و وقوف رکنی مشعر را درک می کنند، آیا نیابت آنان صحیح است یا نه؟

ج - اگر از ذوی الأعدار نبوده اند [۶] که نیابت آنها صحیح است در فرض مرقوم حجتان نیابتاً صحیح است. [۷] هر چند مرتکب حرام شده اند. [۸]

[۹۹۳] س - کسی که نمی دانسته وقوف اختیاری مشعر، بین طلوعین است [۹]، پس از آن وقوف اضطراری را در کرده، وظیفه او چیست؟

ج - اگر جهل او قصوری و عذری باشد، نه تقصیری و ترک وقوف اختیاری از روی عذر شده باشد، مانع ندارد. [۱۰]

[۹۹۴] س - شخصی وقوف عرفات و مقداری از وقوف لیلی مشعر را در کرده و عمدتاً قبل از طلوع فجر رفته است به منی، برای بردن اثاث و کار دیگری، و قصد داشته است که مجدداً به مشعر برگردد ولی در منی خوابش برده، وظیفه چنین حاجی ای چیست؟

ج - با فرض اینکه ترک اختیاری مشعر عمدي نبوده، در فرض مرقوم، اضطراری [۱۱] کافی است، ولی اگر شب نیت وقوف

نداشته، باید اضطراری روز را درکند [۱۲]، ولی اگر نایب است کافی نیست. [۱۳]

[۱]. آیه الله زنجانی: به صورت پنجم و ششم حاشیه مسأله ۹۸۷ مراجعه شود.

[۲]. آیه الله اردبیلی: حج آنان باطل است و با همان احرام، باید عمره مفرده انجام دهند و در سال بعد اگر شرایط استطاعت را دارا بودند، حج را اعاده کنند مگر آنکه به واسطه جهل به موضوع بدون نیت وقوف از مشعر عبور کرده باشند که در این صورت بنابر احتیاط واجب باید اعمال را به نیت اعم از حج و عمره به اتمام برسانند و در سال بعد نیز چنانچه شرایط استطاعت را دارا بودند، حج را اعاده نمایند.

آیه الله سبحانی: احتیاط این است که بقیه اعمال را به قصد مافیالذمه از عمره و حج به جا آورند و سال بعد حج را اعاده کنند. □

□ آیه الله صافی: چنانچه وقوف اختیاری عرفات را در کرده اند، احتیاط این است که بقیه اعمال را به قصد ما فی الذمه از عمره و حج به جا آورند و در صورت استقرار حج یا بقاء استطاعت، سال بعد حج را اعاده کنند.

آیه الله گلپایگانی: چنانچه وقوف اختیاری عرفات را در کرده اند حج آنان صحیح است. (آداب حج، م ۷۷۱)

آیه الله مکارم: حج او صحیح است و احتیاط لازم نیست.

[۳]. نظریه آیات عظام در فرض هشتم، صور وقوفین، در مسأله ۹۸۹ گذشت.

[۴]. آیه الله فاضل: یقین یا اطمینان به عذر.

[۵]. آیه الله زنجانی: و همچنین اگر مقداری از شب عید وقوف کرده کافی است.

آیه الله سیستانی: اگر مقداری از شب مانده باشد، حش صحیح است و چیزی بر او نیست.

[۶]. آیه الله بهجت: و عذر طاری است.

[۷]. آیه الله مکارم: اگر لازم بوده است با زن ها به منی بروند گناهی نکرده اند.

آیه الله نوری: با فرض ترک عمدی، نیابت محل اشکال است.

[۸]. مراجعه شود به شرط هفتم نایب.

آیه الله زنجانی، آیه الله سیستانی: نیابت آنها به هر حال صحیح است.

[۹]. آیه الله سیستانی: وقوف اختیاری مشعر از شب است تا طلوع آفتاب.

[۱۰]. آیه الله بهجت: و نیز به ذیل مسأله ۹۸۴ مراجعه شود.

آیه الله سبحانی: لکن اگر از میان همه وقوف های اختیاری و اضطراری عرفات و مشعر فقط اضطراری نهاری مشعر را درآورده بنابر احتیاط حج او باطل است و باید سال بعد اعاده کند هر چند ترک آن ها از روی عذر بوده باشد.

آیه الله خویی: نظر ایشان راجع به کسی که از روی جهل به حکم وقوف مشعر تا طلوع آفتاب را درک نکرده روشن نیست بلی اگر کسی به خاطر فراموشی یا عذر دیگری متمکن از وقوف قبل از طلوع آفتاب نشد وقوف اضطراری برای او مجزی است. (مناسک، مسأله ۳۸۰).

[۱۱]. آیه الله تبریزی: بنابر احتیاط، وقوف اضطراری روز را درکنند و در فرض مذکور که عذر طاری است حج او مجزی از منوب عنه است.

آیه الله خویی: باید وقوف اضطراری روز را در فرض تمکن درکنند و حکم نایب معذور به عذر طاری قبلاً گذشت.

آیه الله سیستانی: حجتش صحیح است و نیابتش مجزی است.

آیه الله مکارم: حج او صحیح است و اگر می تواند اضطراری روز مشعر را به جا آورد احتیاط آن است که به جا آورد و اگر نایب است و عذر مزبور قابل پیشبینی نبوده نیابتش نیز صحیح است.

نظر آیه الله زنجانی در این مسأله به دست نیامد.

[۱۲]. آیه الله فاضل: و برای نیابت هم کافی است.

[۱۳]. نظر آیات عظام در فرض پنجم از مسأله ۹۸۷ گذشت.

آیه الله اردبیلی: چنانچه عذر بعد^۱ به وجود آمده باشد، نیابت او صحیح است.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

آية الله بهجت: ظاهراً مطابق نظر ایشان، چون عذر طاري است نيابت صحيح است.